

عنوان مقاله:

توسعه میان افزا با رویکرد رشد هوشمند بافت فرسوده در راستای عمران شهری

محل انتشار:

چهارمین کنگره بین المللی عمران ، معماری و توسعه شهری (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

ابوالفضل مشکینی - استادیار گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه تربیت مدرس

زهره یوسف زاده - دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران مرکزی

سجاد زنگیسه بی - دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

امروزه توجه به ظرفیت های توسعه ای درون مناطق شهری را به عنوان سیاست نوین و عملی ای در حوزه برنامه ریزی شهری پذیرفته اند. راه رسیدن به شهر پایدار و عمران شهری از توسعه درون زای شهری می گذرد. رشد پراکنده شهری (اسپرال شهری) در چند دهه اخیر با تخریب سطح وسیعی از اراضی کشاورزی و سرمایه های طبیعی پیرامون شهرها، دستیابی به شکلی پایدار از کالبد شهر را با چالشی اساسی روبه رو کرده است. رشد هوشمند شهر به عنوان یکی از دیدگاه های نوین توسعه پایدار شهری: در دهه 1990 و در ادامه مباحث شهری که از دهه های 70 و 80 میلادی شکل گرفته بود؛ مطرح شد. این دیدگاه با هدف دستیابی به شکل پایدار از کالبد شهر؛ ضمن توجه به پیرامون شهرها، سیاست توسعه درونی شهر و دستیابی به شکل فشرده شهری را پایه نظری خود قرار داده است. هدف از این پژوهش بکارگیری رویکرد رشد هوشمند در توسعه شهر و الگوی توسعه درون زا (میان افزا) است.

کلمات کلیدی:

رشد هوشمند، توسعه درونی (میان افزا)، بهره وری زمین، بافت فرسوده، عمران شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/619639>

